

Söderkvinna 63 efterlyser fler kollektivboenden för äldre

Vem är du?

Som så många andra stockholmare har jag flyttat hit från "landet", närmare bestämt Hagfors i Värmland. Jag kom 1969 för att studera på journalisthögskolan och blev kvar. Här fanns jobben och bekantskapskretsen. Jag har bott på Södermalm hela tiden, under 43 år, men på en rad olika adresser. I början var det andrahandslägenheter, sedan samboskap och separation och "påtvingat" svartköp av en etta. Nya förhållanden och separationer har gjort att jag ibland bott i en etta, ibland en tvåa, trea eller fyra. Nu bor jag i en två-och-en-halva.

Hur bor du?

Efter skilsmässan för 20 år sen tittade jag på över 60 lägenheter innan jag fastnade för min nuvarande två-och-en-halva på 60 kvadratmeter. Den ligger fem trappor upp och är ljus och fin, med orgelbunden och spännande planlösning. Det är viktigt att den är ljus, fönster i öster och väster. Två balkonger, den ena har ingen dörr så man måste klättra genom sovrumsfönstret. Den andra balkongen löper utmed hela västra delen av lägenheten, en indragen "kungsbalkong". Här är mycket himmel, jag älskar att sitta där på sommarkvällarna med ett glas vin och kolla på luftballongerna. Ibland flyger de så nära att vi kan vinka till varandra. Jag pratar gärna med grannen intill när han är ute på sin balkong. Vi är fyra grannar på femte våningen som har god kontakt och äter frukost tillsammans ibland.

Hur har du bott tidigare?

Jag har bott i lägenheter under hela mitt vuxna liv, från små ettor till en fyra på 120 kvm tillsammans med min dåvarande man. Mina föräldrar byggde eget, som så många andra arbetare under 1940-talet. Vi var tre personer i hemmet och jag fick eget rum när jag var elva år. Innan dess hyrde mina föräldrar ut ett rum. Till slut tröttnade jag på det, gick till hyresgästen och sade "när du flyttar härifrån får jag eget rum". Då förstod hon vad klockan var slagen och flyttade. Jag flyttade hemifrån i omgångar kan man säga. Pluggade på universitet i närbelägen stad, flyttade hem igen och vickade som lärare. Sen fick jag jobb i en annan stad och bodde inneboende hos olika hyrestanter, måttligt kul. När jag började studera i Stockholm bodde jag först på golvet hos kompisar, sen i andra hand under många år. Flyttade ihop med en man och när vi separerade fick jag mitt första egna kontrakt, som jag köpte svart av en "skurk" som många anlidade på den tiden. Han ansågs pålitlig.

Känner du dig trygg hemma?

Ja, jag känner mig trygg hemma, än så länge. Men det är kusligt att tänka sig att man ska bo ensam på ålderdomen. Vem ringer efter ambulans när man får stroke eller hjärtinfarkt? Vem öppnar dörren? Kollektivt boende på äldre dar måste bli mer vanligt framöver, det är vi många i min ålder som säger. Grannarna har jag ofta haft god kontakt med, varit barnvakt, umgåtts då och då, haft kalas ihop på gården etc. Idag är vi fyra grannar på min våning som kakar frukost ihop, hjälper varandra och träffas ibland. Vi pratar alltid i trapphuset och kan ringa på hos varann när som helst. Det är härligt! Några grannar har haft ett störande sexliv, jag hade gärna hållit mig utanför men den dåliga ljudisoleringen gjorde det omöjligt. Det är sånt man får ta när man bor i flerfamiljshus. En annan gång hörde jag grannar bråka, befarade kvinnomisshandel och sprang ner och ringde på. Det verkade snarare vara hon som slog honom, kastade stolar etc. Jag ringde polisen i alla fall och vet inte riktigt vem som gjorde vad.

Hur skulle du helst vilja bo?

Handen på hjärtat, jag vill bo i ett enplanshus där man lätt kommer ut på gården. Den ska ha en fantastisk växtlighet. blommor, buskar, träd, grönsaksodlingar där jag själv deltar av hjärtans lust. Huset får gärna vara runt och folk ska bo i varsin lägenhet men ha lätt att träffa varandra och det ska finnas gemensamma lokaler. Jag såg en gång ett sådant äldreboende i Skåne och jag har inte kunnat

glömma det. Det är så alla (som vill) borde få ha det. (Jag intervjuade arkitekten som ritat boendet och hon var själv chef på stället).

Vad gör du hemma?

Jag är gärna hemma, ensam. Läser, ser teve, äter gott, pratar i telefon. Sitter på balkongen. Men jag umgås också gärna med vänner men ids inte laga mat och ordna "små tillställningar". Hellre ost och rödvin, om jag säger så. Eftersom jag är särbo har jag på sätt och vis två hem. Det är både skönt och opraktiskt. Man får vara ifred när man vill och kan umgås när man vill (förutsatt att båda är överens). Jag städar inte gärna men är rätt pysslig, plockar ris och mossa till advent, går i skogen och njuter, hem och sätter riset i gamla Höganäskrus från barndomen, de min mamma hade lingonsylten i. Lite nostalgi inför julen. Att ligga i sängen och läsa en god bok, det är lycka. Ångrar att jag lät slänga min stora, nötta soffa när jag fick ommålat. Den var en skön famn att ligga i och nu när den är borta är jag lite "famnlös". Ingen annan soffa kan mäta sig med den. Jag har en del designmöbler som jag fått genom källarröjningar. Men när jag kom till Stockholm gick man på alla vindar och kollade slängda möbler och jag har mycket hittegods från vindar och containrar. En del möbler är från mitt barndomshem, andra från kompisars hem. Några stolar och sängen har jag köpt. Jag vill ha det fint på mitt vis men är allergisk mot alla stylade vita opersonliga lägenhetsannonser. Så ängsligt!